

دکتر داود اصفهانیان (استادیار دانشگاه اصفهان)

تورنتو - کانادا

سیری در افکار بکتاشیه

انتشار افکار طریقت بکتاشیه از قرن چهاردهم (۸۸ هجری) آغاز شده و طی قرون ۱۵ و ۱۶ (۹۱۰ و ۹۱۵ ه) گسترش پیدا کرده است. این فرقه نام خود را از حاج بکناش ولی گرفته است. حاج بکناش اصلاً از مردم نیشابور خراسان بود که در اوائل قرن هشتم (۱۴ میلادی) هجری به آناتولی مهاجرت کرد (۱). ابتدا در سیواس اقامت نمود و پس از چندی به قیر شهر Kirshehir رفت و در اطراف نواحی قیر شهر و قیصریه مریدانی پیدا کرد. بکتاشیه با فرقه های دیگری نظیر بابائیه و حیدریه و مخصوصاً حروفیه (۲) در هم آمیخته شده و با سرعت گسترش یافت. در آناتولی و بالکان و مخصوصاً در آلبانی به آسانی توسعه پیدا کرد. در این انتشار شرایط سیاسی و اجتماعی آن نواحی و نیز شرایط انطباق این طریقت تأثیر عمده‌ای داشته است حتی در مصر و عراق نیز ولو به تعداد قلیل بکشاشی وجود داشته و دارد. از آنجایی که این فرقه نسبت به ادیان بزرگ دیگر نیز احترام قائل است و انسان را بنام بشریت ارج و قدرمند نهاد بکشاشیه در نتیجه این طرز فکر در بین بعضی از جوامع مسیحی نیز تأثیر

۱- قاموس الاعلام ترکی . شمس الدین سامي . استانبول ۱۸۸۹ . ج ۲ . ص ۱۳۳۲ .

۲- تاریخ نظم و نثر در ایران و در زبان فارسی . سعیدنفیسی . تهران ۱۳۴۴ .

گذاشت (۱).

بکتاشیه برای حضرت علی و حسن و حسین (ع) احترام فوق العاده‌ای قائل‌اند: دوازده امام شیعه‌نیز در این طریقت موقعیت خاصی دارند. (۲) در آثین بکتاشیه هر کسی که اعتقادات آنها را پذیرد بعنوان بکتاشی واقعی پذیرفته می‌شود و در اینصورت بجز خوبی و فضیلت و عشق بخداوند به چیز دیگری نیاز ندارد. بکتاشیان واقعی برادر تلقی می‌شوند و برادرانی که به مراسم بکتاشی می‌پیوندند در اویش خوانده شده و آنان باید خدمتگزار انسانیت و آئینه جوانمردی باشند. کسانی که قبل از ورود به این طریقت ازدواج کرده‌اند همسر و کاشانه خود را حفظ می‌کنند و اما اگر مجرد باشند وقتی بخواهند در سلک دراویش در آیند ازدواج نمی‌کنند. دراویش مجرد در تکیه و یا در گاه زندگی می‌کنند. تجرد و تکیه‌نشینی رسمی است که از مسیحیت اخذ شده و در آداب و رسوم بکتاشیان نفوذ پیدا کرده است و بعدها نیز منسوخ شده است (۳).

به پیشوای دراویش بابا گفته می‌شود و من ترین آنها این سمت را دارد. اگر تعداد آنان زیاد باشد از میان آنها یکی بعنوان پیشوای بزرگ انتخاب

Mezhepler, Ahlak ve islam Felsefesi ibrahim -۱

Agah. ANKARA 1967 . S . 65 .

Bektasiligin icyuzu, M. Tevfik Oytan. Istanbul, -۲
1945, S. 27 - 48

Islam Ansiklo pedisi, cilt 2, S., 451. -۳

میشود و این شخص پدر بزرگ (Dede) نامیده میشود و اگر تعداد آنها نیز زیاد باشد جدا علی انتخاب میکنند.

در این طریقت موقعیت جدا علی و یا در صورت فقدان وی پدر بزرگ حائز اهمیت شایانی است و رئیس معنوی محسوب میشود. در طریقت بکتابشیه سه نوع مرید وجود دارد:

۱- مرید مطلق

۲- مرید مجازی

۳- مرید مرتد

دسته اول کسانی هستند که در حال و وضع پدر بزرگ هیچگونه مشک و شباهی ندارند و بی قید و شرط وارد سالک بکتابشیان شده‌اند.

دسته دوم کسانی لند که اقرار بواستگی پمرشد کرده‌اند و از طریق لفظی وابسته‌اند و از لحاظ باطنی مخیراند.

دسته سوم آنهاست که نسبت به رفتار و کردار پدر بزرگ مشک و شباهی دارند و از مرشد بزرگ روگردانند (۱):

مواسم بکتابشیان

بکتابشیان ده روز اول ماه محرم را روزه میگیرند و در این روزه عبادات و دعاهاستی دارند که به آن نیاز میگویند و در مسجد برگزار میکنند و در مساجد نیز نماز میگذارند. بکتابشیان با روزه ماه رمضان نیز مخالفتی ندارند و به

عقیده آنان تمام عبادات بحال انسان مفید است و هر کس معتقد به اخلاق را وابسته بهر دین و مذهب که باشد دوست دارند.

اولین روز ماه شوال عید مقدس بکتاشیان است. ده روز اول ذیحجه و عید نوروز و یازده محرم نیز از روزهای مقدس آنان بشمار میروند (۱).

هر بکتاشی واقعی و معتقد به زنان همسایه اش بچشم برادری نگاه میکند و زنان نیز مردان همسایه را برادر میخوانند. بکتاشیان عقیده دارند که اساس طریقت آنان از نور نبوت گرفته شده است. بنظر آنان پدر بزرگ که رئیس روحانی طریقت بشمار میرود کسی است که از لذات زودگذر چشم پوشی کرده و به حقیقت و لذت و سعادت ابدی رسیده و سرانجام توفیق الهی نصیت وی شده است. هر بکتاشی موظف است نسبت به پدر بزرگ احترام قائل شود و کسانی که وارد این سلک نمیشوند باید موی سر خود را کوتاه نمایند زیرا در قرآن آیه‌ای دایر براین موضوع وجود دارد.

مرید موظف است از مسائلی که آگاهی ندارد و یا موضوعاتی را که نمیداند از بزرگان طریقت شوال نمایند و در این مورد عقیده براین دارند که «از اهل ذکر سوال نمایند» ^{جامع علوم اسلامی}

یکی از موارد اساسی اعتقاد بکتاشیان مجاهده است یعنی اینکه انسان برای تنظیم امور زندگی باید در دوری از پلیدیها کوشایش داشد و در این مورد به این آیه از قرآن استناد میکنند کسانی که در راه ما مجاهده نمایند آنان را

براه راست هدایت میکنیم. «خدمت بطريقت شرط اصلی مرید است و در این باب به حدیث «خدمتگزار خدمت می‌بینند» متول می‌شوند و نیز آیه «خدمتگزار در پناه خداوند می‌باشد» را در این مورد میدانند. ترس از خداوند و امیدواری نیز حائز اهمیت خاصی است در این مورد به آیه «امید خود را از خداوند قطع نکنید» استناد می‌کنند.

عشق، شوق، صفاو بی نیازی برای آنان اهمیت دارد. یک شری منش‌ها و کردار نیز دارند از قبیل: ادب، ترس، پرهیز، شکر، حیا، جوانمردی، علم، سازش بانداری و فقر، معرفت و خودشناسی؛ بکتابشیان به این جمله احترام زیادی قائل‌اند: «هر کسی بر نفس خود آگاهی پیدا کند خداوند را می‌شناسد»؛ بکتابشیان دارای اعتقادات اخلاقی نیز می‌باشند تواضع، عدم عیب جوئی از دیگران، عدم توسل به زور، خوش‌بینی نسبت به مخلوقات علاقه به مصاحبت، سروشی، سعی در حقیقت بینی از جمله قواعد اخلاقی این طریقت است. این طریقت تحت تاثیر فرق و مذاهب و مخصوصاً باطنیه و حروفیه^(۱) قرار گرفته است در بین افکار و عقاید بکتابشیان اختلاف نظر و عقیده دیده می‌شود^(۲).

سلطان محمود ثانی عثمانی (۱۸۰۸-۱۸۳۹) بواسطه انجلال سپاه بینی چری

۱- باطنیه برقه‌ای گفته می‌شود که عقیده دارند هر چیزی را از قرآن و حدیث ظاهری است و باطنی که ظاهر را بمنزله پوست و باطن را بمنزله مغز دانند. علل ظهور فرق و مذاهب اسلامی تألیف دکتر رضا خسروشاهی تهران ۱۳۴۱. صفحه ۱۱۲. حرفيه منسوب به فضل الله استرآبادی حروفی برقه‌ای هستند که برای حروف خواص عجیب قائل بودند. Mezhepler S. 67.

-۲-

(۱) در ۱۸۲۶ بدین علت که افکار بکتاشیه در بین افراد این سپاه رواج کامل پیدا کرده و طرفداران زیادی داشت این طریقت را ممنوع اعلام نمود و در نتیجه اعتقادات آنان در این دوره بطور پنهانی منتشر شد و در زمان سلطان عبدالعزیز (۱۸۶۱-۱۸۷۶) این طریقت دوباره فعالیت علنی پیدا کرد. در دوره جمهوریت ترکیه در سال ۱۹۲۵ فعالیت فرقه بکتاشیه نیز همراه سایر فرق صوفیه مجدداً ممنوع گردید.

امروزه در ترکیه مقبره حاج بکناش قیر شهر Kirshehir زیارتگاه پیروان این فرقه بوده و بکتاشیان بعنوان افرادی خوش صحبت و مصاحبی خوب شناخته می‌شوند. ناگفته نماند که ادبیات آناتولی نیز از تأثیر افکار آنان بدور نبوده و در تاریخ ادبیات ترکیه به أساسی شعر ائمۀ مانند عتیقی شروانی بر می‌خوریم که از قلندران بکشاشی بوده و بترکی و فارسی غزل می‌گفته است (۲). پیروان این طریقت علاوه بر آناتولی در آلبانی و مصر نیز هستند و گویا نزدیک قاهره در ناحیه‌ای بنام مقطنم moqattam ترکیه بزرگی دارند (۳).

۱- سپاه ینی چری Yenicheri مرکب از صنف پیاده نظام که توسط اورخان (۱۳۶۰-۱۳۲۴) در امپراتوری عثمانی در سال ۱۲۳۰ میلادی تشکیل شد و در سال ۱۸۲۶ توسط سلطان محمد دوم منحل شد. تاریخ امپراتوری عثمانی. وین و وسینیج. ترجمه سهیل آدر، تبریز ۱۳۴۶ صفحه ۳۰.

۲- تاریخ نظم نشر در ایران و در زبان فارسی. جلد اول ص ۵۲۲.

۳- دایرة المعارف فارسی (مصاحب) از انتشارات مؤسسه فرانکلین. جلد اول.